

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010195
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6915010195.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Štefana Nováka, LL.M, v trestnej veci odsúdenej K. K. za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 10. apríla 2019, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 2T/56/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdenej K. K. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 2T/56/2015 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 55 ods. 4/ Tr. zák. u ods. K. K., nar. XX.XX.XXXX, premenil nevykonaný zvyšok trestu povinnej práce vo výmere 128 hodín, ktorý je bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 27.04.2015, sp. zn. 2T/56/2015, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 64 dní a na jeho výkon ju zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podala odsúdená priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 18.12.2018 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnila prostredníctvom svojej obhajkyne podaním doručeným okresnému súdu dňa 01.03.2019. V sťažnosti uviedla, že zvyšok trestu povinnej práce vo výmere 128 hodín nevykonala z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keďže je matkou ôsmich maloletých detí, o ktoré sa sama stará, pričom najmladšie z nich má len jeden rok. Táto skutočnosť ju zrejme neospravedlňuje, ale podľa svojich možností a schopností sa snažila určenú prácu vykonávať. V čase uloženia trestu s ňou žila jej sestra Q. K., ktorá jej počas vykonávania trestu deti strážila, v súčasnosti s ňou však už nebýva. Poukázala tiež na to, že deti vo veku 15 a 16 rokov pravidelne posielala do školy, tieto z nej však ušli, čo ona nemohla ovplyvniť. Z jej strany teda nešlo o úmyselné konanie a uložený trest by vykonala, pokiaľ by mala s kým nechať deti. Ak by jej teraz bola predĺžená lehota na jeho vykonanie, prípadne by jej súd uložil trest domáceho väzenia, či iný alternatívny trest, tento by vykonala. Zdôraznila tiež, že na jej prevýchovu bolo postačujúce samotné trestné konanie, o deti sa stará vzorne a v prípade nástupu na výkon trestu tieto budú umiestnené do detského domova. Z uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd jej sťažnosti v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nebola dôvodne podaná.

Odsúdená bola trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 27.04.2015, sp. zn. 2T/56/2015 uznaná vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo jej bol uložený trest povinnej práce vo výmere 180 hodín. Výkon trestu jej bol nariadený dňa 16.10.2015.

Podľa § 55 ods. 1/ Tr. zák. veta prvá, trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 4/ Tr. zák., ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Krajský súd po preskúmaní veci rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že odsúdená uložený trest povinnej práce zavinene v určenom rozsahu nevykonala. V tomto smere neobstojí jej námietka, že uložený trest prestala vykonávať dňa 21.04.2016, pretože bola tehotná, keďže zo zabezpečenej lekárskej správy je zrejmé, že v roku 2016 tehotná nebola a otehotnela až v roku 2017. Ak mala za to, že jej napriek uvedenému vo výkone trestu bránil nepriaznivý zdravotný stav, mohla súd požiadať o prerušenie jeho výkonu.

Zároveň je zrejmé, že odsúdená počas jeho výkonu nevedla ani riadny život, pretože v priebehu školského rok 2015/2016 sa dopustila prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., t.j. totožnej trestnej činnosti ako v prípade predchádzajúceho odsúdenia, za ktorú jej bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29.03.2017, sp. zn. 3T/134/2016 uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín.

Uloženie alternatívneho trestu tak v prípade odsúdenej zjavne nesplnilo svoj účel, a táto vlastným zavinením vytvorila zákonné podmienky na premenu nevykonaného zvyšku trestu povinnej práce na nepodmienečný trest odňatia slobody. Okresný súd pritom postupoval správne, keď ju na výkon tohto trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o návrh odsúdenej, uvedený v sťažnostných dôvodoch, aby jej súd uložil trest domáceho väzenia alebo iný alternatívny trest, týmto sa krajský súd nezaoberal, keďže takýto postup zákon nepripúšťa.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdenej podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.